

FID 2015 / COMISSIÓ DE SELECCIÓ TEXT AVALUACIÓ

Avaluació: Elements positius i potencialitats de les propostes presentades a al FID15.

Has estat seleccionat i volem explicar-te el perquè de la selecció:

La tasca de seleccionar implica escollir segons unes pautes o criteris definits. Però, inevitablement, aquestes pautes o criteris es difuminen quan s'indaga en l'univers creatiu de cadascun dels artistes que s'han presentat a la FID. Cada proposta va desvetllar-nos, entre d'altres coses, contextos, problemàtiques, temàtiques, desitjos, afectes i maneres de fer impossibles de revisar sota una norma tancada i establerta per endavant. Sens dubte, la pròpia riquesa de l'acte creatiu dificulta molt l'exercici d'escollir, doncs els criteris són tan amplis com les pròpies motivacions de cada artista. Així, en la nostra tasca com a comissió hem partit dels objectius i paràmetres de la convocatòria de la FID (els esmentem a continuació) per analitzar les vostres propostes i no tant com a "regles per mesurar".

1. Trajectòria de l'artista i els seus treballs anteriors
2. Mirada extesa de la dansa
3. El seu interès en la internacionalització i la creació de vincles
4. Proposta per a la FID

A continuació compartim amb vosaltres la nostra visió i reflexió sobre aquells elements positius que observem en les vostres propostes i que han fet que a dia d'avui se us hagi invitat a ser part de la FID.

Elements positius i potencialitats per al projecte de la FID

Jorge Dutor & Guillem Mont Palol

La vostra presentació qüestiona el propi fet d'estar fent una presentació i això és un exemple molt clar de quins són els fonaments del vostre treball. Afortunadament pels que segueixen el vostre treball, l'humor us serveix com a vehicle a través del qual plantegeu qüestions molt pertinents al voltant de la relació del cos amb el llenguatge.

El vostre projecte assumeix la idea de dansa "extesa" com una manera d'alliberar-se dels límits convencionals permesos per a una "obra" i porteu el vostre interès des de la pròpia creació a desenvolupar pràctiques de col·laboració i intercanvi. La màgia i allò paranormal són qüestions delicades, però no podem negar-ne la seva presència misteriosa en tot procés de creació. De cara a futures presentacions seria interessant que proporcionéssiu més informació complementària que permeti a qui observa poder conèixer una mica més del vostre treball. Pel que fa a la internacionalització, creiem que és un fet integrat a la vostra pràctica artística, ja no tant com a tema de reflexió sinó com una necessitat de desenvolupar el vostre treball en contacte amb altres contextos i realitats.

El projecte “Hacer cosas que nos permitan o nos aboquen a hacer otras cosas”, és un clar exemple de com penseu i com viviu la vostra pròpia pràctica. El que resta per descobrir ara és la metodologia de treball que desenvolupareu en relació amb les idees que proposeu i la manera com els participants de la FID es sumaran a la vostra proposta.

Poderío Vital

La proposta audiovisual de la vostra presentació permet identificar amb claredat el vostre treball. La vostra pràctica proposa una mira “extesa” de la dansa a través de la renúncia radical al sistema formal de les disciplines. Els resultats dels vostres processos poden tenir formes molt diferents, però acostumen a explorar diferents aspectes de la relació del cos amb la sonoritat musical o textual o fins i tot, visual.

La vostra proposta va més enllà de l'exhibició convencional d'obra i obre possibilitats de producció col·lectiva a través de tot el que podem cantar i ballar junts. A més a més, hi apareixen les intencions de mostrar la vostra última peça i traduir-la a altres llengües, un exercici d'obertura cap a la internacionalització.

Aimar Pérez

Proposta coherent que assumeix d'una forma molt decidida que la dansa és un procés de producció de coneixement. La dansa amplia els seus límits escènics i entra en relació amb la investigació i la pedagogia, proposant una teorització de la pròpia pràctica. En aquest endinsar-se en l'àmbit del coneixement explora les capacitats del cos per generar discurs i, sobretot, posa en dubte la posada en escena tradicional de la conferència. S'observa en la proposta una necessitat de crear vincles amb programadors i artistes i compartir eines.

A més a més de la presentació de la seva obra busca compartir eines amb altres artistes i enfatitza així la pràctica coreogràfica. També apareix com una inquietud la pedagogia, però pensada d'una manera col·laborativa. La proposta genera curiositat i ens fa preguntar-nos sobre com seran les metodologies que permetran compartir les eines de creació i desenvolupar una pedagogia col·lectiva.

Cris Blanco

La investigació sobre el diàleg entre les lògiques digitals i les analògiques continua d'una manera molt coherent els seus treballs anteriors. La recerca constant de maneres de fer desvetlla una visió extesa de la dansa i d'allò escènic, que qüestiona els formats més convencionals. La col·laboració amb altres artistes es planteja com a necessària en el procés de creació i investigació.

La proposta per a la FID implica una obertura del seu treball actual i suma un element col·lectiu i fins i tot massiu en relació a un treball amb diferents intèrprets. Genera curiositat com es posarà en pràctica això durant els pròxims mesos i quin serà finalment el resultat d'una peça a gran escala.

Carme Torrent

Coherència en la seva trajectòria i en la investigació i integració de problemàtiques al voltant de l'espai i el cos, que inclouen processos col·laboratius amb altres artistes i investigadors. L'interès actual és la investigació al voltant de l'aire com a agent performatiu i de producció de realitat. Aquest procés es realitza en col·laboració amb Iñaki Alvarez. La idea de desenvolupar un projecte escènic prenent l'aire com a mitjà d'acció és molt interessant. Tot i això, per reforçar la proposta caldria proporcionar més referents i imatges més clares. La presentació en sí podria haver estat més curosa per aconseguir transmetre la informació més directament.

Tot i l'interès de la proposta, no s'explica com es desenvoluparà a nivell metodològic dins de la FID. Genera molt interès i curiositat com a projecte de creació, però és necessari ampliar la idea de ser només exhibició d'un procés.

Diana Gadish

És molt clara en la presentació la formació entre el mim i la dansa i és possible llegir en el seu discurs la intenció d'integrar aquests dos llenguatges. S'agraeix l'ús de la imatge, perquè ajuda a tenir un referent visual clar de la seva feina i permet entendre les relacions entre la posada en escena i l'humor. És important destacar que si bé la presentació és clara, sorgeixen alguns moments de poca claredat que tenen a veure amb el discurs disciplinar, que aparentment funciona com a motivació del projecte.

Creiem que no és necessari insistir en els noms de les disciplines sinó més aviat arribar a entendre la pràctica com un anar i venir constant i orgànic entre llenguatges. Per justificar una proposta d'investigació que es situa en un espai disciplinar pretesament indefinit, no és necessari insistir en les disciplines que es qüestionen perquè això acaba reforçant el sistema del que precisament es vol fugir. La referència a les disciplines desvetlla d'una forma inquietant el pes del discurs establert per les escoles convencionals que ofereixen fonamentalment una tècnica. El que es proposa com a discurs sobreentén que no hi ha interès per crear un altre tipus de vincles més enllà dels tècnics, però una vegada s'han vist les imatges de les peces descobrim que la manera de fer i d'enfocar el treball té molt més recorregut, profunditat i interès que l'enunciat de la proposta. El debat sobre la interdisciplinarietat no és la qüestió i és molt més interessant el treball escènic que es proposa, més enllà de les disciplines o els llenguatges que hi entren en joc.

María García & Juan Pablo Miranda

El vostre treball té com a focus la investigació al voltant del cos. No s'estableixen límits disciplinars de partida i s'observa una idea de la dansa des de la dramaturgia, des d'aquest punt es connecten amb el qüestionament del llenguatge i l'espai. També resulten interessants les qüestions polítiques que relacionen el "fer" i el "treball" de l'artista. La possibilitat de fer o no fer coses es converteix en una qüestió essencial i gairebé urgent.

La idea de crear vincles amb el cine en la vostra creació ens va semblar molt atractiva. Tot i així, no s'arriba a explicar l'abast de la vostra investigació. Creiem que és important sumar a la vostra presentació imatges i referents que ajudin a entendre visualment com connecteu el cos i el cine.

La proposta s'enfoca a la mostra dels resultats de la investigació, per tant mostrar el procés, fer un workshop, compartir coneixement en relació al vostre treball amb el cine; però no queda massa clara la metodologia. És necessari plantejar amb més claredat durant la vostra participació a la FID les maneres de presentar el treball.

Pere Faura

Proposa un camp d'investigació on es creuen la biografia, la història de la dansa i la pròpia història del cos. Hi ha una identitat particular en el treball que ja d'entrada t'identifica com a artista. La qüestió de la internacionalització està integrada de forma natural en els processos de treball que acostumen a crear vincles amb altres artistes. Pel que fa a la creació, proposa una idea extesa de la dansa des de la pròpia biografia i la cultura pop, que en darrer terme permet establir vincles amb l'altre i possibilitat reconèixer universos comuns des dels referents pop.

La proposta inclou la presentació de les obres: "Sin baile no hay paraíso" i "Danza real ya!" i le integra en una contextualització de conferències i tallers. És interessant la manera com es pensa la peça, ja que sempre està acompanyada d'un procés d'obertura que la fa anar més enllà de l'exhibició. Ara, cal decidir com generar un context de presentació d'obra.

No has estat seleccionat però volem dir-te una cosa:

Tot i que el vostre projecte no ha estat seleccionat per la comissió, creiem que és part de la nostra tasca visibilitzar els elements positius i la pròpia potencialitat de la vostra feina. Volem fer un breu comentari sobre els projectes que ens semblen més valuosos d'entre els que no han estat seleccionats per participar a la FID, principalment perquè pensem que és necessari reforçar, acompanyar i compartir amb vosaltres alguns punts de vista, que podeu considerar o no de cara a la vostra feina.

Quim Bigas

Sobre la presentació: Hi ha un interès molt clar per col·laborar amb altres artistes i en crear maneres de compartir coneixement. Tot i això, la presentació no arriba a ser suficientment clara. Hagués estat molt útil recolzar-la amb un material audiovisual més eloqüent i que aconseguís donar una mica de llum a la pròpia presentació.

Sobre la proposta: No queda clar què vols fer a la FID. Tot i que en la presentació s'intueix un interès per la col·laboració i una pràctica molt poderosa al voltant de la internacionalització, no queda reflexit en la proposta.

Amaranta Valverde

Sobre la presentació: Encara que s'intueix que en la proposta hi ha quelcom d'interessant que es vol transmetre, no s'arriba a explicar amb suficient claredat la trajectòria artística i com aquesta es vincula a la investigació al voltant del moviment i el fet performatiu. En els extractes de vídeo que es van presentar s'assenyala una relació entre la música i la dansa però no hi ha més reflexió o referències sobre el que s'observa. Finalment, en la pròpia presentació, el discurs més performatiu es dilueix, ja que no s'aconsegueix assenyalar la connexió entre el que es diu i el que s'ensenya.

Sobre la proposta: La proposta manté el focus en l'exhibició de la peça. No hi ha una visió extesa clara i, puntualment, sembla una mica forçada la integració de pràctiques més col·laboratives. Ens va faltar molta més claredat en la proposta per a la FID.

Sonia Sánchez

Sobre la presentació: Vincles entre el flamenc i la improvització. Interessant trajectòria i recerca i investigació del cos. En el seu treball s'aborden diverses circumstàncies i problemàtiques en relació a altres llenguatges des del flamenc. La presentació genera molta curiositat i les imatges ajuden a l'hora d'entendre la proposta artística. Tot i això, no queda clar què es vol fer, no hi ha una proposta específica per a la FID.

Sobre la proposta: No queda clara quin és la proposta per a la FID ni quins són els interessos en la internacionalització i en la creació de vincles amb altres artistes o agents de la dansa. La FID és una plataforma de visibilitat i en la pròpia proposta no queda clar què es vol fer, només es manifesta un interès en l'exhibició.

Mónica Muntaner

Sobre la presentació: La relació de la dansa amb la reproducció audiovisual i la importància del registre són dos qüestions molt importants que es es plantegen en el projecte i que es vinculen a la trajectòria de l'artista. La col·laboració amb en Dani Miracle sobre accions socials en espais públics i la visió de la dansa com a fenomen social també és remarcable. El cos de l'altre, el registre de l'altre. Els vincles són part del seu treball en relació a la participació, però l'enfocament està posat en l'audiència. Pel que fa a la presentació, estranyament, tot i comptar com a artista amb una interessant experiència audiovisual, el propi vídeo no aconsegueix transmetre les qüestions que es plantegen. Hauria estat interessant incloure algunes imatges dels processos i, sobretot, haver posat en joc tots els recursos audiovisuals per explicar amb claredat el projecte.

Sobre la proposta: La proposta per a la FID no queda clara. És cert que es parla d'un projecte en específic però no s'entén la manera com es durà a terme, només es parla de traslladar la peça actual cap a una pràctica individual, que es dilueix per la vaguetat de la presentació.